

**UCHWAŁA NR XI/124/2015
RADY MIASTA USTRON'**

z dnia 29 października 2015 r.

w sprawie przekazania skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach wraz z odpowiedzią na skargę

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tj. Dz.U. z 2015r., poz. 1515) w związku z art. 54 §2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz.U. z 2012r., poz. 270 z późn.zm.)

Rada Miasta Ustroń uchwala:

§ 1.

Przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach skargę
* na Uchwałę Rady Miasta Ustroń Nr IX/100/2015 z dnia 27 sierpnia 2015r.
w sprawie nieuwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa wraz z odpowiedzią na skargę - jak w załączniku do uchwały.

§ 2.

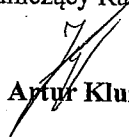
1. Wykonanie uchwały powierza Burmistrzowi Miasta.

2. Upoważnia Burmistrza Miasta Ustroń do przekazania wniesionej skargi, o której mowa w § 1 wraz z odpowiedzią na skargę oraz do reprezentowania Rady Miasta Ustroń przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Gliwicach oraz Naczelnym Sądem Administracyjnym, a nadto do udzielania dalszych pełnomocnictw.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta

Artur Kluz

RADA MIASTA
Maria Sikora
Kt - B - 511

Załącznik do Uchwały Nr XI/124/2015

Rady Miasta Ustroń

z dnia 29 października 2015 r.

Odpowiedź na skargę

Wojewódzki Sąd Administracyjny

w Gliwicach

ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2

44-101 Gliwice

Skarżący: *

Organ: Rada Miasta Ustroń, Rynek 1, 43-450 Ustroń

Odpowiedź na skargę

W dniu 22 lipca 2015r. wpłynęło do Rady Miasta Ustroń wezwanie do usunięcia naruszenia prawa skierowane przez

* Przedmiotem wezwania było usunięcie naruszeń w Uchwale Nr XII/126/2011 Rady Miasta Ustroń z dnia 27 października 2011r. w sprawie zmiany fragmentu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Ustroń w rejonie ulic A. Brody, Grażyńskiego, al. Legionów, Parkowej, Hutniczej, 3 Maja, Partyzantów oraz projektowanego odcinka ulicy zbiorczej łączącej ul. Partyzantów z ul. A. Brody (dalej „uchwała” lub „plan miejscowy”). Skarżący żądali ograniczenia terenu przy ul. Grażyńskiego, oznaczonego na mapie jako 11U, w zakresie w jakim jest on w ich ocenie niezgodny z przepisami prawa i stanem faktycznym. W uzasadnieniu wskazali, iż uchwała nie uwzględnia ograniczeń wynikających z przepisów odrębnych, jakim jest ustawa o transporcie kolejowym, bowiem zgodnie z art. 53 ust. 2 budowle i budynki mogą być sytuowane w odległości nie mniejszej niż 10 m od granicy obszaru kolejowego, z tym że odległość ta od osi skrajnego toru nie może być mniejsza niż 20m. Ponadto Skarżący wskazali, iż uchwała objęła symbolem 11U między innymi cały obszar działki 205/12, chociaż w planach Gminy przewiduje się przebudowę ul. Grażyńskiego. Zdaniem Skarżących uchwała powinna przewidywać zakaz zabudowy na wskazanym przez nich terenie również z uwagi na okoliczność, iż budynek położony przy ul.

* a stanowiący ich własność, jest wpisany do ewidencji zabytków i tak ustanowiony zakaz zabudowy działek sąsiednich w ich ocenie zapewni ochronę tego budynku.

W dniu 27 sierpnia 2015r. Rada Miasta Ustroń podjęła Uchwałę Nr IX/100/2015 w sprawie nieuwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa.

W dniu 1 października wpłynęła skarga

* na

Uchwałę Nr IX/100/2015 Rady Miasta Ustroń z dnia 27 sierpnia 2015r. w sprawie nieuwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa doręczona Skarżącym za pismem Rady Miasta z dnia 4 września 2015r. Zarówno z samego sformułowania przedmiotu skargi, jak również z treści uzasadnienia do niej wynika, iż przedmiotem skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach jest Uchwała Nr IX/100/2015 Rady Miasta Ustroń z dnia 27 sierpnia 2015r. w sprawie nieuwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa, a nie uchwała będąca przedmiotem tego wezwania.

Zgodnie z art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca o samorządzie gminnym skargę na uchwałę organu gminy może wnieść każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone. Stosownie do powołanego przepisu, uchwałę zaskarżyć można po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia. Przedmiotem zaskarżenia w trybie art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym może być wyłącznie uchwała z zakresu administracji publicznej naruszająca interes prawny wnoszącego, a uchwała będąca jedynie odpowiedzią na wezwanie do usunięcia naruszenia, stanowi spełnienie wymogów formalnych do wniesienia skargi i nie podlega odrębnemu zaskarżeniu (postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 30 listopada 2006r., sygn. akt II OSK 1724/06).

Zgodnie z art. 58 § 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi sąd odrzuca skargę, jeżeli jej wniesienie jest niedopuszczalne.

Mając powyższe na uwadze Rada Miasta Ustroń wnosi o odrzucenie skargi na podstawie w/w przepisu bowiem przedmiotem skargi nie jest Uchwała Nr XII/126/2011 Rady Miasta Ustroń z dnia 27 października 2011r. w sprawie zmiany fragmentu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Ustroń w rejonie ulic A.Brody, Grażyńskiego, al. Legionów, Parkowej, Hutniczej, 3 Maja, Partyzantów oraz projektowanego odcinka ulicy zbiorczej łączącej ul. Partyzantów z ul. A. Brody.

W przypadku niepodzielenia przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach przedstawionego wyżej stanowiska odnośnie zaistnienia podstaw do odrzucenia skargi Rada Miasta Ustroń wnosi o jej oddalenie z następujących przyczyn:

W pierwszej kolejności należy podnieść, iż wezwanie do usunięcia naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia przewidziane w przepisie art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tj. Dz.U. z 2013r., poz. 594 z późn.zm.) przysługuje osobie, która wykaże iż posiada interes prawny w skierowaniu takiego wezwania. W orzecznictwie sądowym i doktrynie ugruntowany jest pogląd, iż interes prawny powinien być rozumiany jako zobiektywizowana, czyli realnie istniejąca potrzeba ochrony prawnej. Stwierdzenie tego interesu sprowadza się do ustalenia związku o charakterze materialno prawnym między powszechnie obowiązującą normą prawa materialnego, a sytuacją prawną konkretnego podmiotu polegającą na tym, że akt stosowania normy materialno prawnej może mieć wpływ na sytuację prawną tego podmiotu (wyrok NSA z dnia 14 kwietnia 2000r., sygn. akt III SA 1876/91). Przy czym interes prawny to interes o charakterze osobistym przez to, że jest własny, zindywidualizowany i konkretny (wyrok NSA z dnia 4 września 201r., sygn. akt II SA 1410/01).

Przenosząc powyższe stanowisko na grunt rozpoznawanej sprawy należy stwierdzić, iż Skarżący nie posiadają interesu prawnego do zaskarżenia podjętej uchwały we wskazanym przez nich zakresie, tj. dotyczącym całości terenu objętego przeznaczeniem uchwały określonym jako 11U. Teren objęty tym przeznaczeniem obejmuje oprócz nieruchomości numer 205/13, stanowiącej własność Skarżących, również inne nieruchomości (w tym powoływaną przez nich nieruchomość numer 205/12), które nie stanowią ich własności. W postępowaniu toczącym się na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy stroną może być jedynie podmiot, którego interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone. Powyższe oznacza więc, że wniesienie skargi nie ma charakteru actio popularis, zatem do jego wniesienia nie legitymuje ani sprzeczność z prawem zaskarżonej uchwały, ani też stan zagrożenia interesu prawnego lub uprawnienia Wniesienie skargi na uchwałę można więc rozpatrywać jedynie "w granicach" interesu prawnego Skarżących (wyrok NSA z dnia 1 marca 2005 r., sygn. akt OSK 1437/04, wyrok NSA z dnia 25 listopada 2008 r., sygn. akt II OSK 978/08, Lex nr 530031, wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 5 czerwca 2013r., sygn. akt II SA/Bd 270/13).

Jak już wskazano w odpowiedzi na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa zmiana fragmentu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Ustroń w rejonie ulic A. Brody, Grażyńskiego, al. Legionów, Parkowej, Hutniczej, 3 Maja, Partyzantów oraz projektowanego odcinka ulicy zbiorczej łączącej ul. Partyzantów z ul. A. Brody przyjęta Uchwałą Rady Miasta Ustroń Nr XII/126/2011 z dnia 27 października 2011r. (opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego nr 331, poz.5852 z dnia 30 grudnia 2011r.) przeprowadzona została zgodnie z przepisami obowiązującej wówczas ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Skarżący podczas realizowanej procedury planistycznej nie składali żadnych wniosków na etapie zawiadomienia o przystąpieniu do opracowania zmiany planu jak i uwag na etapie wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu.

Wyżej wymieniony plan miejscowy został w świetle przepisów art.17 pkt 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, art. 147 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz art. 70 pkt 4 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych zaopiniowany i uzgodniony z wszystkimi właściwymi organami i instytucjami.

Uchwała uwzględnia ograniczenia wynikające z przepisu odrębnego, jakim jest ustawa z dnia 28.03.2003 r. o transporcie kolejowym. Istotnie, zgodnie z art. 53 ust. 2 w/w ustawy „budowle i budynki winny być usytuowane w odległości nie mniejszej niż 10 m od granicy obszaru kolejowego, z tym że odległość ta od osi skrajnego toru nie powinna być mniejsza niż 20 m”. Powyższy zapis nie wyklucza jednakże możliwości zabudowy danej nieruchomości, a jedynie tą możliwość ogranicza. Ponadto Skarżący nie zwracają uwagi na fakt, iż zgodnie z art. 57 ust. 2 tejże ustawy „w przypadkach szczególnie uzasadnionych dopuszcza się odstępstwo od warunków usytuowania budynków i budowli określonych w art. 53”. Oczywiście odstępstwo nie może powodować zagrożenia życia ludzi lub bezpieczeństwa mienia oraz bezpieczeństwa i prawidłowego ruchu kolejowego, a także nie może zakłócać działania urządzeń służących do prowadzenia tego ruchu. Jednakże to właściwy organ

administracji architektoniczno-budowlanej, w rozumieniu przepisów Prawa budowlanego (w tym przypadku Starosta), udziela bądź odmawia zgody na odstępowo, po uzyskaniu opinii właściwego zarządcy na etapie zatwierdzania projektu budowlanego.

Odnosząc się do podnoszonej kwestii przebudowy pasa drogowego ul. Grażyńskiego należy stwierdzić, iż jest on położony poza granicami planu miejscowego (na dzień dzisiejszy jest to teren nie objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego). Niemniej jednak plan ten nie ogranicza absolutnie możliwości inwestycyjnych związanych z przebudową ul. Grażyńskiego. Obecna szerokość w liniach rozgraniczających pasa drogowego ul. Grażyńskiego (sięgająca na wysokości działki nr 205/12 aż 20m) jest wystarczająca dla prawidłowej obsługi komunikacyjnej i brak jest konieczności jego poszerzenia.

Ustosunkowując się do wskazywanego przez Skarżących faktu figurowania nieruchomości w ewidencji zabytków należy stwierdzić, iż stosownie do Zarządzenia Burmistrza Miasta Ustroń nr 26/2015 z dnia 11.02.2015 r. budynek położony przy ul. ~~ul.~~ * nie został wpisany do tejże ewidencji. Jednakże fakt figurowania w/w zabudowań w ewidencji w okresie opracowywania zmiany planu nie przesądza absolutnie o konieczności wprowadzania zakazu zabudowy działki oznaczonej nr 205/12 (przedmiotowy plan miejscowy uzgodniony został z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków).

Podnoszone przez Skarżących okoliczności dotyczące podziału nieruchomości w ramach postępowania spadkowego oraz uwzględnione przez biegłego przy wycenie nieruchomości nie mają znaczenia dla oceny naruszenia interesu prawnego Skarżących. Podobnie, podnoszone argumenty dotyczące negatywnego oddziaływania na ich nieruchomość poprzez uchwalenie planu dla działki numer 205/12 stanowią czysto hipotetyczne rozważania Skarżących będące do tego wynikiem ich subiektywnych przekonań, czy odczuć.

Nie kwestionując postanowień Sądu jak i opinii biegłych należy zwrócić uwagę, iż w/w wydawane były i opracowywane w okresie obowiązywania nie obowiązującego już miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Ustroń zatwierdzonego Uchwałą Rady Miasta Ustroń Nr XXXI/269/2005 z dnia 7 kwietnia 2005r.

Pisma Burmistrza Miasta Ustroń nr IGG.6724.1.00026.2011.JGA z dnia 29.08.2012 r. skierowane do Pana

* oraz nr IGG.6724.1.00026.2011.JGA z dnia 16.12.2011 r. skierowane do Pani

* dotyczące możliwości zabudowy działki nr 205/12 położonej w Ustroniu przy ulicy Grażyńskiego, w bezpośrednim sąsiedztwie restauracji „Oaza” były potwierdzeniem faktów, iż materiały udostępnione biegłemu sądowemu z zakresu geodezji, niezbędne do sporządzenia opinii w zakresie możliwości podziału, sporządzane były w oparciu o obowiązujący wówczas miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, a kopia mapy ewidencyjnej w skali 1:1000 sporządzona przez upr. geodetę mgr inż. Stanisława Milerskiego w dniu 23.08.2010 r. zawierała poprawnie naniesione w obrębie działki nr 205/12 granice jednostek strukturalnych obowiązującego wówczas miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Ustroń.

W uzupełnieniu, należy stwierdzić, iż wynikająca wprost z przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennego procedura opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie jest tajna, a publiczna i jawna. W toku procedury planistycznej projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wykładany jest do publicznego wzglądu, o czym Burmistrz Miasta zawiadamia ogół społeczności. Każdy zainteresowany posiada więc możliwość prześledzenia procedury planistycznej, jak również zapoznania się z projektem planu oraz złożenia ewentualnych wniosków lub uwag. Reasumując, bezpodstawny jest zarzut „skrywania” przed Skarżącymi jakichkolwiek zamierzeń planistycznych, czy też wprowadzania ich w błąd. Fakt wystąpienia do Rady Miasta z wezwaniem do usunięcia naruszenia prawa po ponad trzech latach od dnia wejścia w życie obowiązującego mpzp dla przedmiotowego terenu świadczy jedynie o braku zainteresowania Skarżących opracowywanymi przez Burmistrza zmianami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Biorąc pod uwagę powyższe skarga winna ulec odrzuceniu, względnie oddaleniu.